

Ako je veľa prenasledovaní, tak veľa je aj mučeníctiev. Denne si Kristovým svedkom. Pokúša ťa duch smilstva, ale ty sa z obavy pred budúcim Kristovým súdom neodvážiš porušiť čistotu mysle a tela: si Kristov mučeník. Pokúša ťa duch chamtivosti, aby si sa zmocnil majetku slabšieho, znesvätil práva bezbrannej vdovy, ale ty si uvažovaním nad Božími prikázaniami pochopil, že treba pomáhať, a nie škodiť: si Kristov svedok. Veď Kristus chce mať pri sebe takých svedkov, ako je napísané: „Vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu a prídte, budeme sa prieť, hovorí Pán.“ Pokúša ťa duch pýchy, ale keď vidíš bedára a chudáka, v duchu nábožnosti máš s ním súcit a miluješ viac pokoru ako spupnosť: si Kristov svedok. A čo viac, vydal si svedectvo nielen slovami, ale aj skutkom.

Veď kto je hodnovernejší svedok ako ten, čo „vyznáva, že Pán Ježiš prišiel v tele“, tým, že zachováva prikázania evanjelia?! Lebo ten, čo počúva a nekoná, zapiera Krista. Hoci slovom vyznáva, skutkami popiera. Koľkým, čo budú hovoriť: „Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme zlých duchov a neurobili sme veľa zázrakov?“, odpovie v onen deň: „Odídte odo mňa všetci, čo páchate nepravosť!“ Svedkom je teda ten, kto súhlasnými skutkami dosvedčuje prikázania Pána Ježiša.

Koľko skrytých mučeníkov má teda každý deň Kristus, ktorí vyznávajú, že Ježiš je Pán! Toto mučeníctvo a verné svedectvo o Kristovi pozná aj Apoštol. Hovorí: „Toto je naša chvála,

Buď verným a statočným svedkom (sv. Ambróz)

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Január 2011 21:44

svedectvo nášho svedomia.“ Koľkí navonok vyznávali, a vnútri zapreli! „Neverte každému duchu,“ hovorí Písmo, „ale po ich ovocí“ poznávajte tých, ktorým máte veriť. Teda vo vnútorných prenasledovaniach buď verný a statočný, aby si sa osvedčil aj v tých vonkajších prenasledovaniach. Aj v najvútornejších prenasledovaniach sú králi a vladári, sudcovia hrozí svojou mocou. Príklad máš v pokušení, ktoré podstúpil náš Pán.

A na inom mieste čítame: „Nech nevládne hriech vo vašom smrteľnom tele.“ Vidíš, človeče, pred akými kráľmi stojíš, pred akými vladármi hriechov, ak vládne hriech?! Koľko je hriechov, koľko nerestí, toľko je kráľov. A pred nich nás vláčia, pred nimi stojíme. Aj títo králi majú súdnu stolicu v mysliach mnohých ľudí. Ale kto vyzná Krista, hneď urobí tamtoho kráľa zajatcom a zvrhne ho z trónu svojej mysle. Ved' ako by ešte mohla zostať diabla súdna stolica v tom, v kom sa týči Kristov tribunál?!

Z Komentára svätého biskupa Ambróza k stodevätému žalmu
(Sermo 20, 47-50: CSEL 62, 467-469)